

“Oh my God!” CHOESANG en Namdol

** 1. Choesang en haar nicht Namdol.

Dit zijn Choesang en Namdol.

Choesang zit vooraan op de fiets en Namdol zit achterop.

Choesang en Namdol zijn nichtjes. En ... ze zijn beste vriendinnen!

Choesang is zeven jaar oud. Ze zit in het eerste leerjaar.

Op school spreekt Choesang Nederlands. Thuis praat ze Tibetaans.

Op zaterdag volgt Choesang Tibetaanse les. Ze leert dus

Nederlands én Tibetaans lezen en schrijven.

Choesang houdt van dansen, van zingen en van tekenen.

Haar lievelingskleur is roze.

Ze speelt graag op de computer. Maar het liefst van alles

speelt Choesang met Namdol: de leukste nicht van de hele wereld!

Choesang is net jarig geweest. De rode fiets op de foto was een

cadeau voor haar verjaardag! Ze kreeg ook nog een witte sjaal, witte schoenen

met hakjes en roze skeelers. Er was een heel groot feest en een reuzentaart!

WEET JE ...

... dat de naam van Choesang ‘iemand die goed kan bidden’ betekent? Namdol betekent ‘hemel’. Wat betekent jouw naam?

... dat Tibetaanse letters er anders uitzien dan Nederlandse letters? Choesang vindt de Tibetaanse letters het moeilijkst.

**** 2. Choesangs familie en haar huis**

Choesang woont in Brussel, met haar mama, papa, grote broer en grote zus.

Choesangs papa en mama zijn Tibetaans, maar ze zijn in India geboren.

Ze zijn erg verliefd op elkaar. Hun slaapkamer hangt vol rode hartjes!

Choesangs zus heet Dawa. Ze is veertien jaar oud.

Haar broer, Pema, is één jaar jonger: hij is dertien.

Dawa en Pema kunnen Nederlands, Tibetaans én Hindi spreken,

want zij hebben nog in India gewoond.

Choesangs familie woont in een appartement op de eerste verdieping.

Het appartement is versierd met doeken, beelden en lampen in allerlei kleuren.

Choesangs mama en papa werken alle twee hard. Daarom zorgt Choesangs

tante vaak voor de kinderen.

WEET JE ...

... dat Dawa en Pema in India geboren zijn? Toen zij kleuters waren, kwam de familie naar België. Choesang is in Brussel geboren.

... dat Choesang boven een slagerij woont? Choesang houdt van vlees. Ze vindt 'momo' bijvoorbeeld heel lekker. Dat zijn gebakken of gestoomde deegballetjes met vlees of groente. Dawa wil het liefst geen vlees eten.

... dat de namen van Dawa en Pema ook een betekenis hebben? Dawa betekent 'maandag' en Pema betekent 'lotusbloem'.

*** 3.Nieuwe skeelers

Choesang probeert voor de eerste keer haar nieuwe skeelers uit. Spannend!

Papa reikt Choesang een paar sokken aan.

‘Maar apa, maar papa, dat zijn BRUINE sokken!’ zegt Choesang.

‘Die trek ik echt niet aan.’

Papa kijkt verbaasd naar de bruine sokken in zijn hand. Wat is daar nu mis mee?

‘Je draagt toch beter sokken als je rolschaatst’, zegt papa bezorgd.

‘Anders krijg je blaren op je voeten. Dat doet pijn.’

‘Maar apa, papa,’ roept Choesang, ‘dat zijn JONGENS-sokken!’

‘Wacht, zegt Namdol. Ze haalt twee roze sokken uit haar broekzak.

En nog één. En nog één!

‘Ik trek twee paar sokken aan tegen de blaren.’ legt ze uit.

‘Ik wil wel een paar wisselen. Dan trek ik de bruine sokken onder de roze aan.’

‘Wat lief van je, Namdol’, lacht Choesang blij.

Papa helpt Choesang met de sokken. ‘En nu nog je rolschaatsen.’ zegt hij.

‘Dat zijn geen ROLSCHAATSEN, pala Dhondup, oom Dhondup.’ giechelt Namdol.

‘Dat zijn SKEELERS. Kijk, alle wielmpjes staan op één rij. IK heb rolschaatsen.’

En ze steekt één been in de lucht.

‘Ja, juf Namdol.’ zegt papa braaf. ‘Ik zal het nooit meer vergeten, juf!’

De meisjes proesten het uit. Gekke apa! Gekke pala Dhondup.

Namdol zoeft weg op haar rolschaatsen.

Maar bij Choesang gaat het niet zo vlot! Oh my god, dat is wiebelig, op skeelers!

‘Hou me vast, papa’, gilt Choesang. ‘Laat me niet los!’

*** 4.Op schattenjacht

Pardaf! Daar ligt Choesang. Languit op de grond. Au!

‘Skeelers glijden nog meer dan rolschaatsen.’ puft Choesang.

‘Ik stop er nu maar mee.’ Ze staat recht en klopt het stof van haar jurk.

‘Meisjes,’ zegt papa, ‘ik ga nu naar huis.

‘Jullie mogen hier nog een half uurtje spelen.

Daarna komen jullie ook naar huis. Goed?’ De meisjes knikken.

Choesang trekt haar nieuwe skeelers uit en haar oude rolschaatsen aan.

Neem je de skeelers mee, apa?’ vraagt ze.

Namdol zwaait. ‘Dag pala! Tot straks!’

‘Kom, wie het snelst aan de overkant van het plein is!’ roept Choesang.

De twee meisjes suizen er vandoor op hun rolschaatsen.

Wat zijn ze snel... Wie zal er winnen?

‘Hoera!’ Choesang is het snelst aan de overkant.

Daar komt Namdol. ‘Ik was bijna gevallen over een steentje’, hijgt ze.

‘Kijk!’ In haar hand houdt Namdol een rond kiezelsteentje.

‘Oh, wat een mooi keitje’, zegt Choesang. ‘Waar heb je dat gevonden?’

‘Daar!’ Namdol wijst naar het midden van het plein. ‘Het ligt daar vol steentjes.’

IJverig beginnen de meisjes stenen en keitjes te verzamelen.

Ze willen er thuis muziek mee maken!

Namdol propt de stenen in haar broekzakken. Choesang heeft geen zakken.

Choesang gebruikt haar jurk als mandje.

Hé, daar blinkt iets. Namdol schaatst ernaar toe. Wat is dat?

Het is rond ... Het is plat ...

*** 5. Op pad

'Jippie!' roept Namdol. 'Ik heb 10 cent gevonden!'

'10 cent? Gelukzak!' zegt Choesang.

Namdol begint te dromen... 'Wat kan ik met 10 cent kopen?

Snoep misschien? Of een balpen? Een ring?'

'In mijn straat zijn er veel winkels.' zegt Choesang.

'Misschien vinden we daar iets voor 10 cent. Gaan we kijken?'

'Goed idee!' lacht Namdol.

Op hun rolschaatsen rijden de meisjes het plein af.

De weg naar Choesangs huis is helemaal niet moeilijk.

Eerst moeten ze rechtdoor, langs de grote kerk.

Daarna moeten een pleintje over en links afslaan.

Dan zijn ze in Choesangs straat, de winkelstraat.

Namdol gaat voorop.

Choesang ziet een lege plastic fles. Handig, daar kan ze de steentjes instoppen.

Maar Choesang heeft geen tijd om de steentjes in de fles te stoppen:

Namdol is al een stuk verder geschaatst!

Choesang houdt haar jurk met de steentjes in, dan maar stevig vast.

Zo snel ze kan, schaatst ze door. Kan ze Namdol nog inhalen?

'Oh my God!' Met veel gekletter vallen Choesangs steentjes op de grond.

Vlug raapt Choesang alle steentjes op. Negen, tien, elf... Ja, dat zijn ze allemaal.

'Wacht, Namdol!' gilt Choesang. 'Wacht op mij!'

Maar Namdol hoort Choesang niet.

*** 6.In de kerk

Oef! Namdol staat eindelijk stil. Choesang haalt Namdol in.

‘Waar kijk je naar, Namdol?’ vraagt Choesang.

Dan ziet Choesang het ook: de deur van de kerk staat open.

Dat gebeurt bijna nooit!

‘Ik weet wat we met ons geld kunnen doen’, zegt Choesang.

‘We kunnen in de kerk een kaarsje branden. Dat heb ik op school geleerd.’

Namdol vindt het een prima idee.

Nieuwsgierig schaatsen de meisjes de kerk binnen.

Het is er lekker koel. En zo groot! Er is zoveel te zien...

Namdol en Choesang schaatsen de hele kerk door.

De vloer van de kerk glijdt lekker!

Oei, daar kletteren de steentjes weer op de grond. Wat een lawaai!

Vlug raapt Choesang de steentjes op. ... negen, tien, elf. Ja, dat zijn ze allemaal.

Hé, is Namdol nu weer weg? Waar is ze nu?

Namdol komt aangeschaatst. Ze zwaait van ver naar Choesang.

‘Ik heb ze gevonden.’ zegt Namdol.

‘Ik heb de kaarsen gevonden!’

‘50 cent voor een kaars’, leest Choesang.

‘Zoveel hebben we niet. Jammer.’

*** 7.Villo!

De meisjes schaatsen weer naar buiten. De felle zon prikt in hun ogen.

Choesang en Namdol slaan linksaf en schaatsen een gezellig pleintje over.

'Dag Choesang! Dag Namdol!' Juf Veva komt aangefietst.

Ze brengt net een fiets terug naar het Villo!-station op het pleintje.

'Juf Veva!' Choesang en Namdol schaatsen op juf af.

'Wat heb je daar bij je in je jurk, Choesang?' vraagt juf.

Trots laat Choesang de steentjes aan juf zien.

Namdol peutert haar steentjes ook vlug uit haar zak.

Juf mag van beide meisjes een steen kiezen.

Juf Veva maakt haar Villo!-fiets vast aan een fietspaal.

'Hoe werken die fietsen, juf Veva?' vraagt Choesang nieuwsgierig.

'Is 10 cent genoeg om een Villo-fiets te huren?'

10 cent is helaas te weinig. Maar gelukkig heeft juf Veva even tijd.

Namdol mag met de betaalkaart van juf een fiets losmaken

en een ritje op het plein maken!

Choesang kan nog niet fietsen.

Maar zij mag de fiets terug zetten en vastmaken aan de paal.

Juf Veva is zo cool!

*** 8. Taarten en pralines

Choesang en Namdol schaatsen verder.

Ze slaan rechtsaf Choesangs straat in.

Daar is een grote bakkerij.

‘Bij deze bakker kocht mama mijn verjaardagstaart!’ roept Choesang.

‘Ja,’ zegt Namdol, ‘en je naam stond daar met chocoladeletters op geschreven, weet je nog?’

De etalage van de bakkerij staat vol lekkers.

Er zijn koffiekoeken, chocoladetaarten, pralines,...

‘Oh my God!’ Choesang wijst naar een chocoladetaart.

‘Die chocoladetaart ziet er lekker uit.’

‘Die taart kost 10 euro!’ lacht Namdol. ‘Dat is véél meer dan 10 cent.’

Choesang zucht. Geen taart dus. Een koffiekoek dan? Of een stuk taart misschien?

Maar zelfs een stukje taart kost meer dan één euro.

‘Misschien kunnen we één praline betalen...’ twijfelt Namdol.

Maar de meisjes durven de winkel niet binnen gaan om het te vragen.

De winkeljuffrouw kijkt zo streng!

‘Kom, we zoeken verder, we vinden wel iets!’ zegt Choesang.

‘Maar rijd niet te snel, Namdol! Anders vallen mijn steentjes weer op de grond!’

*** 9. Kauwgum en snoepjes

Namdol en Choesang schaatsen langs een apotheek, een juwelier en wel vijf klerenwinkels.

Choesang zucht.

Is er nu echt geen enkele winkel waar ze iets kunnen kopen voor 10 cent?

Dan ziet Namdol de winkel die ze nodig hebben. Hoera!

Snel schaatsen de meisjes naar de kauwgumautomaten.

Wat een pech! De goedkoopste kauwgummen kosten nog altijd 20 cent.

‘Misschien vinden we binnen in de winkel wel snoepjes’, hoopt Choesang.

De meisjes gaan naar binnen. Maar alle snoepjes kosten 50 cent of meer.

De meneer van de winkel vindt de twee meisjes op hun rolschaatsen grappig.

Hij wil hen graag helpen.

Mmm. Wat ziet al dat snoep er lekker uit...

‘We hebben maar 10 cent. Mogen we geen halve snoep kopen, meneer?’ vraagt Namdol.

De winkelier schatert het uit.

‘En wat moet ik dan met de andere helft van het snoepje doen?’ vraagt hij.

‘Die helft mag u opeten!’ antwoordt Choesang. ‘Gratis en voor niets.’

De winkelier lacht nog harder.

‘Voici, mesdemoiselles’, zegt hij dan. ‘Alsjeblieft, juffrouwtjes’.

De winkelier geeft de meisjes ... een snoepketting!

‘C’est pour vous. Die is voor jullie. Gratis en voor niets.

Omdat jullie mij zo doen lachen!’

*** 10. Bikkelen

Choesang en Namdol schaatsen naar huis.

Ze smikkelen de snoepketting helemaal op.

Thuis vertellen ze hun avontuur aan Dawa en Pema.

'Jullie zijn gelukzakken!' lacht Pema. '10 cent én een snoepketting.

Twee vliegen in één klap!'

'Drie vliegen in één klap!' verbetert Namdol.

Pema en Dawa kijken Namdol verbaasd aan.

'We hebben ook een stenenschat!' lacht Namdol.

Namdol en Choesang tonen al hun stenen aan Dawa en Pema.

Dawa vindt de steentjes erg mooi.

'Als we ze wassen, blinken ze nog meer', denkt ze.

De meisjes wassen en drogen hun steentjes meteen.

Dawa heeft gelijk! De steentjes zijn nu nog mooier.

'We gaan de steentjes in een koker stoppen om er zo een muziekinstrument van te maken,' zegt Choesang. 'Dat doen we in school ook.'

'Oh my God, nee!' zegt Pema, 'ik heb een beter idee:

Voor 10 cent ... bikkelen we ermee!'